

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Directoraat Generaal
Volksgezondheid
Programmadirectie COVID19
Team B

Deadline:

Ontworpen door

5.1.2e

5.1.2e @minvws.nl

Datum
15 april 2021

Kenmerk

Zaaknummer

nota

(ter beslissing)

Paraaf directeur

1 Aanleiding voor deze nota

Bij de invoering van testbewijzen dient er naast de Coronacheck-app alternatieven te worden geboden aan mensen die geen smartphone hebben of die daar niet mee kunnen omgaan.

Hiervoor zijn twee alternatieven bedacht: 1) via een website zelf printen en 2) bij een derde partij laten uitprinten (ic. servicepunten PostNL). De tweede optie is aanvullend op de eerste optie omdat niet alle personen in de doelgroep zelf beschikken over of toegang hebben tot een computer + printer. Vanwege de korte houdbaarheid van een testbewijs is toezenden per post als mogelijk alternatief afgevallen.

2 Beslispunten, advies en mogelijk alternatief

In deze nota wordt een beslissing gevraagd over de wenselijkheid van het tweede alternatief.

Advies PFC19 en WJZ: een papieren testbewijs organiseren via een derde partij wordt als niet proportioneel geacht en daarom wordt geadviseerd deze optie niet verder uit te werken ten behoeve van het wetsvoorstel testbewijs. De potentiële doelgroep is naar verwachting erg klein, waarbij onduidelijk is hoeveel mensen daarvan gebruik zullen gaan maken van deze optie. Bovendien zijn de kosten voor het laten afdrucken per toegangsticket substantieel. Daardoor is het niet proportioneel.

Afwijkend standpunt Directie Informatiebeleid / RDO: vanuit het oogpunt van toegankelijkheid, gelijkheid en inclusiviteit is het wenselijk dat ook personen die niet in staat zijn (om welke reden dan ook) een telefoon of computer te bedienen of daar niet over beschikken wel de mogelijkheid te geven een testbewijs te verkrijgen. Inschat wordt dat het wel bieden van een dergelijk alternatief juist de politieke steun voor het testbewijs kan vergroten, juist ook omdat een persoon die

niet over een telefoon en niet over computer beschikt. DICIO/RDO stelt voor het alternatief wel te bieden en na een paar maanden te evalueren. Als blijkt dat de dienst niet of nauwelijks wordt gebruikt, deze dan stop te zetten.

Kenmerk

Achtergrond:

- PostNL-punten beschikken over een printer en in overleg met PostNL is gebleken dat deze optie haalbaar is. Zij kunnen deze service op 3700 pakketpunten aanbieden. Het niveau van de serviceverlening is afhankelijk van de mate waarin er van deze optie gebruik wordt gemaakt en de handigheid die servicemedewerkers hierin ontwikkelen. Praktisch gezien: als er 2000 mensen per dag in totaal gebruik zullen maken van deze optie, betekent dat dat de meerderheid van de servicepunten hier geen ervaring mee opdoet en het personeel hier geen handigheid in krijgt.
- Om deze optie technisch mogelijk te maken, verwacht PostNL twee weken bouwtijd nodig te hebben. Die twee weken zijn alleen haalbaar als dit dossier binnen PostNL wordt geprioriteerd. Hiervoor is een telefoontje van uw zijde aan de CEO van PostNL zeer gewenst.
- In 2019 gaf 92% van de mensen van 12 jaar en ouder aan dat ze een smartphone gebruikte om te internetten. Dit blijkt uit cijfers van de CBS. Een deel van deze 8% die geen smartphone hebben, hebben thuis ook geen printer of familie die voor hen zouden kunnen printen. Een grove schatting is dat deze doelgroep 2-4% is. Hier zijn geen cijfers van bij het CBS.
- De geschatte kosten bestaat uit een deel vaste en een deel variabele kosten. De vaste kosten bedragen 5.1.2b EUR voor de technische oplossing, de variabele kosten zijn ongeveer 5.1.2b per geprint testbewijs. De variabele kosten worden lager bij grotere volumes. Omdat de kosten in grote mate afhankelijk zijn van het gebruik, zijn de inschattingen erg onzeker.
 - i. Scenario 1: *lage kosten*. Aannames: 2% van de bevolking maakt evenredig gebruik van de testcapaciteit, gemiddeld worden 100.000 testen per dag afgenomen, er zijn 30 dagen toegangstesten nodig, testbewijzen kosten 5.1.2b per stuk, vaste kosten zijn 5.1.2b EUR.
 - ii. Totale kosten: 5.1.2b 330.000 EUR
 - iii. Scenario 2: *hoge kosten*. Aannames: 4% van de bevolking maakt evenredig gebruik van de testcapaciteit, gemiddeld worden 400.000 testen per dag afgenomen, er zijn 90 dagen toegangstesten nodig, testbewijzen kosten 5.1.2b per stuk, vaste kosten zijn 5.1.2b EUR.
 - iv. Totale kosten: 5.1.2b 7.230.000 EUR
- Er is niet breed onderzocht of PostNL de enige partij is die deze service kan bieden. Als andere diensten met pakketpunten een soortgelijke service kunnen verlenen, moet deze opdracht mogelijk eerst aanbesteed worden. Dit vergt weken doorlooptijd.
- Uit het oogpunt van gelijkheid is het wenselijk dat het testbewijs voor iedereen zoveel mogelijk in dezelfde mate toegankelijk is. Te verwachten valt dat bijvoorbeeld het College voor de Rechten van de Mens kritisch is als deze doelgroep niet voldoende wordt gefaciliteerd.
- Tegelijk is het wetsvoorstel 'Tijdelijke wet testbewijzen Covid-19' van tijdelijke aard en zal deze alleen ingezet worden als er geen andere minder ingrijpende maatregelen getroffen kunnen worden.

3 Samenvatting en conclusies

4 Draagvlak politiek

Nvt

5 Draagvlak maatschappelijk en eenduidige communicatie

Nvt

Kenmerk

6 Financiële en personele gevolgen

De kosten voor dit besluit zijn erg onzeker, omdat die in grote mate afhankelijk zijn van het aantal testbewijzen dat wordt uitgevraagd. Grove schattingen komen uit op 330.000 EUR in het lage scenario en 7.230.000 EUR in het hoge scenario.

7 Juridische aspecten haalbaarheid

(verplicht veld)

Mogelijk moet deze opdracht aanbesteed worden en is PostNL niet de enige partij die deze service kan leveren.

8 Afstemming (intern, interdepartementaal en met veldpartijen)

DI en WJZ zijn vóór de geschetste optie, waarbij testbewijzen via PostNL toegankelijk worden gemaakt voor deze groep. Met PostNL is gesproken over de technische haalbaarheid.

9 Gevolgen administratieve lasten

Nvt

10 Toezeggingen

Nvt

11 Fraudetoets

Nvt

5.1.2e